SPRAWOZDANIE

z czynności rocznych

Towarzystwa Gimnastycznego

„SOKÓŁ”

W TARNOWIE

(za czas od 1go września 1886 do 1go września 1887).

W TARNOWIE.

Nakładem Towarzystwa gimnastycznego „Sokół“.

W drukarni J. Pisza.

1887.

ODEZWA.

Szanowni PT. Obywatele!

Od lat sześciu pracuje w Tarnowie Towarzystwo gimnastyczne "Sokół", pracuje w prawdzie cicho i bez rozgłosu, ale niemniej z pożytkiem dla miasta, kraju i narodu, czego dowodem zwiększająca się wciąż liczba jego członków i coraz większe zainteresowanie się publiczności jego sprawami. W tych kilku latach uczyniło ono bardzo wiele dla podniesienia sprawy fizycznego wychowania społeczeństwa, uczyniło — rzec można bez przesady — wszystko, czego w danych warunkach, przy nader szczupłych środkach samą dobrą wolą i gorliwą pracą dokonać było można. Dalszemu jego rozwojowi stoi jednak na przeszkoszkodzie brak własnej sali gimnastycznej, brak własnego lokalu, któryby dozwalał skuteczniejszego i na szersze podjętego rozmiary działania. Obecnie bowiem mieści się Towarzystwo w auli gimnastycznej, użyczonej mu z łaskawości Dyrekcyi tutejszego gimnazyum, a jakkolwiek pomieszczenie to dla członków Towarzystwa wystarczyć musi, to niemożliwem czyni gimnastykę dzieci, kobiet i mężczyzn starszych, bez czego znowu obejść się nie podobna, chcąc aby Towarzystwo stało się rzeczywiście dźwignią dla przyszłości kraju i narodu—niezbędnego wychowania fizycznego wszystkich warstw naszego społeczeństwa.

Dla dopięcia tego celu niezbędnem jest wystawienie własnej, obszernej, jasnej i wszelkim warunkom higienicznym odpowiadającej sali gimnastycznej, a w uznaniu tej potrzeby stara się podpisane Towarzystwo o zebranie dostatecznych funduszów. Własnymi siłami w niespełna rok uzbierało też kwotę kilkaset złr. w. a., a dzięki ofiarności Dyrekcyi tutejszej kasy Oszczędności, tudzież wsparciu ze strony Prześwietnej Rady Miejskiej i Rady powiatowej, przyszło w posiadanie funduszu, wynoszącego obecnie kwotę 2118 złr. w. a.

Kwota to — jak na początek — wcale pokaźna ale za mała, aby można w najbliższej przyszłości przystąpić do dokonania wielkiego dzieła i w najlepszym razie lat kilkanaście trzebaby czekać na jego ziszczenie.

Gdy zaś interes kraju, interes przyszłości naszego narodu wymaga jak najprędszej reformy wychowania dzieci i młodzieży w kierunku właśnie zaniedbanej gimnastyki a tem samem wkłada na nas obowiązek jak najprędszego i najskuteczniejszego działania, co bez własnej sali gimnastycznej uskutecznić się nie da, i gdy na wystawienie takiej sali Towarzystwo nie ma na razie dostatecznych funduszów, wszelkie zaś ociąganie się i odkładanie do szczęśliwszych czasów byłoby grzechem w obec społeczeństwa, przeto odzywamy się do Was PT. Panowie członkowie z uprzejmą prośbą o łaskawe poparcie naszych dążeń i zasilenie funduszu budowy sali gimnastycznej jakim datkiem.

Nie wątpimy, że PT. Panowie w gronie swych znajomych przy każdej wesołej sposobności nie zapomną o instytucyi dla ogółu tak pożytecznej i choćby najmniejszym datkiem przysporzą nam funduszów. W tej błogiej nadziei wyrażamy już z góry nasze podziękowanie.

Wydział Towarzystwa gimnastycznego „Sokół“ w Tarnowie.

sekretarz
Dr. Ignacy Kleczeński

prezes
Franciszek Sichrawa

SPRAWOZDANIE WYDZIAŁU.

Szanowni Panowie!

Pięć lat istnienia zamknęliśmy po za sobą, a rozpoczynamy rok szósty. Czasu to nie wiele w życiu pojedyńczego człowieka, jednakowoż w życiu Towarzystwa, pośród naszych trudnych stosunków grodu naszego, lata te przebiegłe stanowić mogą epokę, z której wnosić można o pożyteczności i żywotności naszego Towarzystwa. Przez przeciąg tych pięciu lat Towarzystwo nasze od samego początku wzrastało prawie o własnej sile, o pracy i zabiegach własnych jej członków.

Jak na stosunki grodu naszego zaznaczyć z radością musimy, że Towarzystwo nasze jest w pełnym rozwoju a dowodem tego liczba członków 218 nadto utrzymanie szkoły dzieci, do którój uczęszcza od czterech miesięcy 22 uczni razem i uczennic, dalszém świadectwem nakoniec żywy udział i sympatya publiczności.

Przyczyną rozwoju jest myśl zdrowa statutami zakreślona: pielęgnować gimnastykę hygieniczno-racyonalną a tem samém przysparzać społeczeństwu zdrowych i silnych obywateli, nadto mamy kształcić i wyrobić silnego ducha. Wierzymy, że coraz bardziej zrozumiana dążność Towarzystwa naszego, coraz liczniejszych przysporzy nam członków i przyjaciół. Nie siłą lub przemocą ściągaliśmy dotychczasowych członków lecz wytrwałością i zgodą, przeto jesteśmy pewni, że Towarzystwo nasze rozpaść się nie może.

Cała myśl nasza skierowana była po dziś ku jednemu celowi to jest ku wybudowaniu własnego schronienia—ku temu też celowi zmieniliśmy nawet niektóre paragrafy naszego statutu, zmieniliśmy je dlatego, aby po pierwsze uzyskać od miasta plac pod budowę, plac przystępny dla wszystkich począwszy od młodzi, aż do starszych, a po drugie, aby powiększyć liczbę członków wydziału. Dziś fundusz na budowę sali zebrany wynosi 2117 złr. 7 ctn. Dzięki Wydziałowi kasy Oszczędności, który ofiarował 1000 złr. a których dotychczas nam nie wypłacono, Radzie miejskiej, Wydziałowi Rady powiatowéj. Na takie datki stałe liczyć nie możemy, gdyż nie opieramy się o możne filary imienia

lub mienia, głównie liczyć możemy, na pomoc sił własnych, wskazując przez to drogę, po której nie tylko nam iść wypadło, ale i z której naszym następcom zboczyć nie będzie wolno.

Walka to była trudna, droga powolna, niech nam zjedna pobłażanie, jeżeli może za często prosiliśmy o pomoc i odzywali się do ogółu lub do Was Panowie. Jeżeli za często udawaliśmy się do kieszeń waszych pochodziło to i ztąd, iż myśleliśmy, że pomnożymy ogół i że przyspieszymy budowę sali, na którą potrzeba nam było według obliczeń początkowo 15 tysięcy bez miejsca a z miejscem 18. Dążyliśmy gorączkowo do idealnego celu naszego, bośmy mieli na myśli nie tylko ćwiczenia jednéj strony naszego społeczeństwa, lecz chcieliśmy objąć całe społeczeństwo, to jest także dzieci i płeć żeńską.

Racyonalne bowiem wychowanie fizyczne jest zadaniem bez względu na wiek i stan jak też i bez względu na płeć. Racyonalne wychowanie płci żeńskiej jest kwestyą nie mniej ważną jak i mężczyzn, gdyż pierwsza stanowi podwalinę życia w rodzinie tak samo jak i mężczyzna a do walki w tem życiu potrzebuje wiele hartu ciała i ducha. Chcieliśmy otworzyć kurs dla płci pięknej i porobiliśmy odpowiednie kroki jednak nie dano nam odpowiedzi na naszą prośbę aż do dnia dzisiejszego, przeto myśl nasza nie mogła być zrealizowaną a otwarcie kursu w naszem dotychczasowym pobycie było nie podobieństwem—dlaczego? Panowie sami to sobie wytłumaczycie.

Żeśmy szli przebojem, aby myśl naszą zrealizować pochodziło to i stąd, że wzniesienie gmachu sokolego stałoby się dźwignią rozwoju Towarzystwa i ułatwiłoby nam spełnienie dążności, gdyż boisko gimnastyczne nie należy uważać tylko jako szkołę lub zakład lecz jako punkt zborny, gdzie każdy mógłby się przyczynić i słowem i czynem do rozwoju i osiągnienia celu statutem zakreślonego. Myśl ta musi być nadal przewodnią, jeżeli chcemy iść naprzód i spodziewać się owoców. Myśl tę musimy rozszerzać i utrzymywać w gronie naszych członków. Aby tę zaś osiągnąć, potrzeba pomyśleć na przyszłość o punkcie zbornym wynajętym, zanim przyjdziemy do swego własnego, gdzieby zebrania większe towarzyskie, odczyty, pogadanki odbywać się mogły. Do dziś dnia zbieraliśmy się albo w sali gimnastycznéj albo wreszcie za pozwoleniem Towarzystwa muzycznego w ich sali, lecz czy się komu nie sprzykrzy — to nie można przepowiedzieć, bo gdzie ci radzi — tam rzadko bywaj, a gdzie nieradzi tam nawet nie zachodź.

Często wypada Towarzystwu naszemu wystąpić uroczyście na zewnątrz, a gdzież się zebrać i przejąć ważnością chwili? — Wystąpienie wymaga także pewnéj zewnętrznej formy a do tego służą wspólne ubiory i odznaki. Myśl piękna dająca wyraz poczucia łączności i jedności, je-

dnak nie przyjęła się w Tarnowie, gdyż do dnia dzisiejszego zaledwie trzech ma ubior sankcyonowany przez Wysokie c. k. Namiestnictwo, zkąd to pochodzi, nie wiemy, być może, że i stąd iż wyróżniliśmy się od innych Towarzystw, — nami bowiem kierowała myśl zachować to co nasze, gdy inni przejęli się myślą, że tak powiem wszechłączną.

W drugim roku istnienia naszego, gdy Lwów zawiadomił nas, że chciałby wprowadzić ubrania podaliśmy myśl naszą i umotywowaliśmy dlaczego tak a nie jak Lwów nam proponował ubrać się chcemy, pisaliśmy, że kolor tak polski jak ruski był granat a tylko pewne odmiany w wypustkach niech nas charakteryzują. Na to nie odpowiedziano i chciano nam gwałtem swoje ubranie narzucić. Po przybyciu Czechów do Krakowa myśl wspólnego ubrania owładnęła umysły Lwowian, ale nie nasze, przeto pozostaliśmy przy naszych, które bądź co bądź zawsze przypominają nam dawne czasy a nie tak jak owe Lwowian i Krakowian.

Życie, Szanowni Panowie, towarzyskie, wspólne zebrania, pogadanki i wycieczki jak to sami wiecie dają nam sposobność przepędzić kilka chwil wesołych, rozerwać się wśród zajęć i trosk codziennych, rozegrzać serca i zachęcić się do dalszej wspólnéj pracy. Wycieczki wspólne rozjaśnią nam nie jedno, czego nie wiemy a czego dowiedzieć się trudno, gdyż trudno wszystkiego się doczytać. Nawoływaliśmy do wycieczek, jednak głos nasz był, jak głos wołającego na puszczy.

Idźmy naprzód, a nie zbaczajmy z obranej nam drogi i pamiętajmy, że rozrywki i zabawy nie są celem ale środkiem do wzajemnego zbliżenia i poznania, zachętą i bodźcem do wspólnej pracy około dobra Towarzystwa, kraju i społeczeństwa. Nie zapominałiśmy także o utrzymaniu łączności i braterskich stosunkach z Towarzystwami, dlatego też co miesiąca w „Przewodniku gimnastycznym“ podawaliśmy nasze sprawozdania, a nadto na wszelkie wezwania odpowiadaliśmy. Oddziały jakoteż i główne ognisko Lwów to nie tylko Towarzystwa o celach naszym jednakich, ale — że tak powiem — to żywe części składowe Towarzystwa jednego całej Galicyi.

Wydział w ciągu roku odbył 30 posiedzeń, na których przedyskutował rozmaite sprawy, a mianowicie, ażeby od czasu do czasu przypomnieć się Sz. Publiczności lub dać sposobność rozrywki członkom, urządził dwa festyny w ogrodzie miejskim i dwa przedstawienia z współudziałem a 1 koncert wspólnie z Towarzystwem muzycznem. Festyny udały się, co się tyczy zaś przedstawień, te wypadły nie tak świetnie, lecz zawsze nie straciliśmy. Roku tego na zaproszenie zwyczajne na festyn przybyli członkowie z Krakowa i Rzeszowa, z którymi zawiązaliśmy bliższe stosunki, jak na odwrót na wezwania byliśmy w Rzeszowie, Krakowie i Nowym Sączu.

Na tem kończymy nasze sprawozdanie, składając mandaty i dziękując za zaufanie, którem nas zaszczyciliście. Jeżeli zaufaniu temu w pełnej mierze zadość nie uczyniliśmy, jeżeli tu i owdzie nie odpowiedzieliśmy waszym żądaniom, prosimy przyjąć to na karb słabych sił naszych, a nadto, iż nie mieliśmy punktu oparcia, aby łatwiej się porozumieć. Przypatrzmy się tutejszym Towarzystwom; — te wszystkie mają jaki taki kącik ku wspólnym zebraniom, a my schodzić się musieliśmy nieraz do nieogrzanej sali gimnastycznej i tam obradować; nie dziwujcie się przeto, że nie wszystko wypadło ku waszemu zadowoleniu.

Wydział chciał temu zaradzić i stanęła uchwała wynajęcia choćby kancelaryi gdzieś odpowiedniej, jednak ściągaliśmy to wynajęcie, byle tylko nie uszczuplić funduszu budowy sali, a ponieważ poszukiwania były daremne w wynajęciu odpowiedniego lokalu, uchwała została na papierze.

Prosimy przyjąć nadto z naszej strony to zapewnienie, że przy wszystkich czynnościach naszych przewodnią była nam myśl służenia dobrej sprawie Towarzystwa, i że staraliśmy się utrzymać łączność i harmonią na zewnątrz w Towarzystwie naszem.

Smierć nieubłagana zrobiła wyłom niepowetowany; w ciągu roku straciliśmy czterech członków, na trzech pogrzebach w grodzie naszym wystąpiliśmy z wieńcami, a nadto oddaliśmy cześć należną członkowi założycielowi ś. p. Wilhelmowi Müldnerowi, którego na barkach naszych do grobu złożyliśmy wraz z kolegami z roku 1863 i młodzieżą handlową.

Broniąc na każdym kroku praw Towarzystwa, staraliśmy się, aby utrzymać harmonią i przyjaźń z osobami i instytucyami, które w jakiekolwiek stosunki z nami wchodziły.

Kończąc tu nasze sprawozdanie ogólne, życzymy na przyszłość: „Szczęść Boże!“

WYDZIAŁ.

Prezes:
Sichrawa Franciszek.

Zast. prezesa:
Habicht Wilhelm.

Wydziałowi.

Podolecki Stanisław
Dr. Kleczeński Ignacy
Dr. Ralski Jan
Chylewski Ignacy
Winkowski Franciszek
Panek Józef

Zastępcy wydziałowych,

Dr. Wałek Bronisław
Raschka Karol
Opatowicz Stanisław

Komisya lustracyjna.

Bigo Mateusz
Pawłowski Tadeusz
Jakubowski Józef

Kierownik Sokoła: Przybyłkiewicz Ignacy.

SPRAWOZDANIE KASOWE.

A. Obrót kasowy Funduszu podręcznego za czas od 1. Lipca 1886 do 31. Sierpnia 1887.

Przychód.

		złr.	ct.	złr.	ct.
1	Pozostałość kasowa z dniem 1 lipca 1886	13	28		
2	Uzyskane z wkładek członków i wstępnego	904	—		
3	Gotówka ze zrealizowania karty wkładkowej Nr. 27410, jako zasilenie .	14	11		
4	Gotówka wyjęta z karty wkładkowej Nr. 35960 (fund. podręcz. b) .	22	11		
5	Zwrot zaliczki uzyskanej ze sprzedaży dewizek srebrnych . .	75	85		
6	Zwrot zaliczki uzyskanej ze sprzedaży kaftaników . . .	14	40		
7	Zwrot zaliczek pobranych na urządzenie festynu ostatniego	87	91		
8	Inne drobne zwroty	5	25	1136	91
				1136	91

Rozchód.

		złr.	ct	złr.	ct.
1	Płaca Kierownika za 92 godz. po 2 złr.	184	—		
2	Płace dwóch służących	81	70		
3	Oświetlenie	22	10		
4	Opał	1	68		
5	Zakupno nowych przyrządów gimnastycz.	138	89		
6	Naprawa przyrządów i uporządkowanie sali do ćwiczeń	22	89		
7	Zaliczki na zakupno dewizek srebrnych	81	—		
8	„ „ „ kaftaników do ćwiczeń	18	50		
9	„ „ urządzenie festynu ostatniego	87	91		
10	Wydatki na urządzenia rożnych obchodów i uroczystości	55	19½		
11	Wydatki na wieńce dla śp. Kraszewskiego a następnie dla zmarłych członków Towarzystwa jak ś. p. Polityńskiego, Nunberga i Müldnera ogółem .	39	54		
12	Druki i książki . . .	5	70		
13	Stęple (z powodu zmiany statutu) .	6	91		
14	Pocztowe i telegramy .	12	09		
15	Prenumerata „Przewodnika ginast." oraz nabyte dziełka i pisma . . .	13	46		
16	Inne drobne wydatki (przylep. pl. szczotki)	7	16		
17	Przekazano w ślad zarządzenia Wydziału jako zapas funduszu podręczn. b) na kartę wkładkową Nr. 35960 . .	50	—		
18	Przekazano do „funduszu budowy" .	292	33	1121	05½
19	Pozostałość kasowa z dniem 31 sierpnia br.	—	—	15	85½
				1136	91

B. Fundusz podręczny b)

ulokowany na karcie wkładkowej Nr. 35960.

1	Stosownie do zarządzenia Wydziału ulokowana kwota	50	—		
2	Procent z dniem 30 czerwca 1887 dopisany	—	08	50	08
				50	08

1	Na zasilenie „funduszu podręcznego" a) wyjęto			22	11
2	Pozostałość na karcie wkł. z dniem 31/8 1887			27	97
				50	08

C. Fundusz na urządzenie pływalni

ulokowany na karcie wkładkowej Nr. 27957.

1	Kapitał ulokowany i oproc. 1/7 1886 wynosił			6	62
2	Procent z dniem 30 czerwca dopisany .			—	29
				6	91

1	Stan gotówki z dniem 30 sierpnia 1887 .			6	91
				6	91

D. Fundusz budowy sali gimnastycznej

ulokowany na kartach wkładkowych Nr. 31806 i 34932.

Przychód

		zł.	ct.	złr.	ct.
1	Kapitał z dniem 1 lipca 1886 wynosił .			117	58
2	Z wieczorku Kicińskiego	27	—		
3	„ Deringa	15	—		
4	Zebrane podczas łamania opłatkiem	40	87		
5	P. Kanarienvogel za fant	2	50		
6	Zebrane podczas wieczorku 1 lutego 1887	27	—		
7	„ „ święconego . .	12	11		
8	Od Ks. Biskupa za fotografie . .	5	—	129	48
9	Uzyskane z Magistratu . .	100	—		
10	„ z Rady powiatowej . . .	50	—		
11	Dar „Sokoła krakowskiego“ podczas ich pobytu u nas	39	—	189	—
12	Festyn zeszłoroczny przyniósł czystego	124	39		
13	Z Festynu tegorocznego złożono część	160	—	284	39
14	Nadwyżki z funduszu podręcznego przekazane			229	83
15	Datki dobrowolne i dochód ze skarbonek			141	55
16	Procenta po dzień 30 czerwca 1887 dopisane wynoszą			25	24
				1117	07

BILANS.

Stan czynny.	złr.	ct.	złr	ct.
Pozostałość kasowa z dniem 31 sierpnia 1887 z funduszu podręcznego A. . . .	15	85½		
Pozostałość kasowa z d. 31 sierpnia 1887 z funduszu podręcznego B. karta wkł. Nr. 35960.	27	97		
Pozostałość kasowa z d. 31 sierpnia 1887 z funduszu „Pływalnia" karta wkł. Nr. 27957	6	91		
Pozostałość kasowa z dniem 31 sierpnia 1889 z funduszu „budowy" na kartach wkładk. Nr. 31806 i 34952	1117	07		
Do tego kwota przeznaczona przez tut. Kasę Oszczędności	1000	—	2167	80½
Wartość inwentarza wedle spisu:				
I. Przyrządy gimnastyczne po obliczeniu 10% zużycia	102	77		
II. Przybory do ćwiczeń (pozostałych 6 kaftaników á 60 ct.) . . .	3	60		
III. Przybory do szermierki po odliczeniu 50% zużycia (bardzo zniszczone)	57	—		
IV. Sprzęty w sali jako własność Towarzystwa	69	44	232	81
			2400	61½
Stan bierny (żaden).				
Majątek towarzystwa z dniem 30 sierpnia 1887			2400	61½
Gdy bilans zeszłoroczny wykazuje stan majątku w sumie			304	40
wzrósł przeto majątek Tow. w tym roku o			2096	21½

Tarnów, dnia 30 sierpnia 1887.

Stanisław Podolecki,
skarbnik.

Spis Członków.

(* oznacza iż członek wystąpił, — † iż się przeniósł do wieczności.)

Artwiński Tadeusz
Aftner Jerzy
Auber Samuel
Accord Józef
Adler Maurycy
Birtus Ludwik
Baum Kamil
Bittner Ksawery
Boczkowski Szczęsny
Dr. Buś Wojciech
Breitseer Jan
* Benda Szymon
Bibro Jan
Bednarski Stanisław
Bigo Mateusz
Breuer Henryk
Bereczkowski Józef
Bartoszyński Władysł.
Broniowski Wojciech
Białoruski Grzegorz
Blich Karol
Czuba Jan
Czerwiński Stanisław
Chrzanowski Aleksand.
Chylewski Ignacy
Dr. Chodacki Juliusz
Chodorowski Feliks
Chomiński Józef
* Drozdowski Aleks.
Dziewański Karol
Dąbrowiecki Stanisław
Fuglewicz Karol
Funkelstern Emil
Fihauser Konstanty
Folner Ferdynand
Dr. Friedberg Sydon
Gryglewski Feliks
Gottwald Michał
Górski Piotr
* Gorczyca Józef
* Gostwicki Jan
Gucwa Karol
Dr. Grabowski Roman
Dr. Goldhammer Eliasz
Dr. Gałecki Mieczysław
Gibisz Stanisław
Dr. Glazer Ludwik
Gutkowski Tadeusz
Ganter Ludwik
Gromann Alojzy
Habicht Wilhelm
Hałdziński Stanisław
Hubicki Emil
Hochberg Wilhelm
* Dr. Holzer Gustaw
Hawryłów Stefan
Jakliński Stanisław
Jakubowski Józef
Jaworski Wacław
Jaszczurowski Mieczys.
Idzikowski Adam
Jakliński Bronisław
Jarosz Jan
* Jadowski Aleksander
Jonaszek Franciszek
Katyński Zdzisław
Klemensiewicz Tytus
Kempski Michał
Kijas Henryk
Kosak Kornel
* Kolouszek Alfred
Kusz Józef
Kehlmann Jakób
* Kanarienvogel Adolf
Koziołkiewicz Jan
Klecan Józef Bronisł.
Dr. Kleczeński Ignacy
Kraus Eugen.
Kizer Władysław
* Kaczkowski Michał
Kozubowski Michał
Klemensiewicz Ignacy
Kubisztal Franciszek
Krzemiński Leon
Kuchinka Józef
Kromkay Jan
Dr. Kowalski Henryk
Dr. Kluczyński Witold
Krasuski Józef
Król Władysław
Koniuszy Anastazy
Kowalski Ludwik
Leszczyński Franciszek
Legler Teodor
Lord Ludwik
Lord Feliks
Łopatyner Wilhelm
Łupkowski Stanisław
Łoziński Czesław
Łoziński Stanisław
† Müldner Wilhelm
Münz Grzegórz
Mirecki Zygmunt
Mikuciński Włodzimirz
Matwij Stanisław
* Mayzel Zygmunt
* ks. Maryniarczyk Ma.
Misiągiewicz Paweł
Małeta Władysław
Migdał Franciszek
Matuszewski Adam
* Marcinkiewicz Win.
* Martusiewicz Jan
Margulies Joel

Majewski Leon
Matzenauer Antoni
Dr. Mikuciński Jan
Dr. Midowicz Kaźmirz
Merczyński Karol
Modelski Ignacy
† Nunberg Albert
Nowicki Lubin
Nowaczyński Stanisław
Nieszczyński Stanisław
Nieduszyński Antoni
Nowicki Franciszek
Nowotny Gustaw
Nowakowski Stanisław
Niesiołowski Jan
Nowakiewicz Stanisław
Opatowicz Stanisław
Opatowicz Dominik
Offner Józef
Obmiński Kaźmirz
Pawłowski Tadeusz
Pauer Franciszek
† Passendorfer Jan
† Polityński Karol
Przybyłkiewicz Ignacy
Podolecki Stanisław
Pisz Karol
Potocki Wincenty
Panek Józef
Piramowicz Franciszek
Pośko Tomasz
Dr. Portik Jan
Xże Lud. Łod. Poniński
Paszcza Wincenty
Pisz Józef
Pietrzycki Karol
Dr. Pochroń Józef
Popiel Ludwik
Prochaska Karol
Potempa Jan
Pietrzycki Władysław
Pietrzycki Mieczysław
Piątkowski Stanisław
Radwański Ludwik
Roszkowski Karol
* Reiner Maks
Raschka Karol
Rudnicki Julian
Ringelheim Hermann
Rechowicz Władysław
Rappaport Edward
Dr. Rost Józef
Dr. Ralski Jan
Dr. Ringelheim Adolf
Rogoyski Witold
Rözner Konstanty
Xże Sanguszko Eusta.
Szafrański Walery
Szancer Artur
Sławiński Adam
Szancer Józef
Stąpf Adolf Juliusz
Szarek Antoni
Strzelecki Aleksander
Schwanenfeld Leon
Smalec Ignacy
Szczawiński Józef
Sichrawa Franciszek
Smiłowski Rudolf
Swiderski Stanisław
Swiderski Antoni
Swiderski Władysław
Swiderski Michał
Silnicki Jan
Switalski Michał
Siekierski Józef
Siekierski Ludwik
Skibiński Stanisław
Silbiger Natan
Skórski Zygmunt
Schröder Władysław
Surmaczewski Władysł.
Szumański Jan Kanty
Swierczyński Stanisław
Snieszko Franciszek
Słapa Karol
Dr. Stec Jan
Dr. Stojałowski Stan.
Swoboda Jan
Styrna Ludwik
Schirl Edmund
Schottek Ka. (młodszy)
Sichrawa Roman
Skubiejski Jędrzej
Stojowski Jordan Wł.
Trzaskowski Bronisław
Tatomir Józef
Torski Michał
Tułasiewicz Julian
* Tabeau Mieczysław
Dr. Tokarz Stanisław
Tomaszek Ludwik
Tatzke August
Trzeciecki Władysław
Turkiewicz Hipolit
Tabeau Wiktor
Urbański Stanisław
Wójcik Władysław
Wierzycki Hipolit
Wojciechowski Ste. Lu.
Wiewiorowski Józef
Dr. Walczyński Józef
Wiśniewski Zygmunt
Wadowski Kaźmirz
Włodek Ludwik
Wiewiórowski Maryan
Winkowski Franciszek
* Witoszyński Roman
Wysocki Antoni
ks. St. Walczyński
Dr. Wałek Bronisław
Wójcicki Antoni
Wyszkowski Piotr
Zaremba Szczęsny
Żaroffe Władysław
Żaba Kościesza Stan.
Zamorski Robert
Zbyszewski Hipolit
Zajączkowski Roman
Zaborowski Bronisław

Wzleć „Sokole“ nad obszary tarnowskiego grodu,

Wzrastaj w siłę, liczbę, zapał dla chluby narodu!